

РЕШЕНИЕ

№ 19670

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2633** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на жалба на Л. ЛИ ,гражданка на Китай с адрес в РБ : [населено място] [улица] ет.4 ап.16 чрез адв. П. К. – Х. от САК , срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № ГРАМ-2354952 от 07.02.2026 г., издадена от А. С. С. – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, както и че същата е постановена при неспазване на материално правните и процесуалноправните норми. Конкретизира се ,че жалбоподателката пребивавала по-малко от 4 години в РБ и не владеела добре български език,поради това не могла да разбере защо и налагат наказание. Счита ,че наложената санкция не съответствала с целта на закона и била несъзряма на извършеното нарушение.

Иска се отмяна на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № ГРАМ-2354952 от 07.02.2026 г., издадена от А. С. С. – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

В съдебно заседание жалбоподателката ,чрез процесуален представител поддържа жалбата ,на

изложените в нея основания. Претендира разности.

Ответника А. С. С. – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР
Софийска градска прокуратура също не е заявила становище по същество на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.02.2026г около 22.55 часа в [населено място] , по бул.Г.М.Д.“ с посока на движение от площад на Авиацията към ул. Д. Ц.,управлява л.а Мини купър Д с рег№ ХН 1875 собственост на Ли Ш. с Л. ,като до номер 42 при извършена проверка е установено ,че водача управлява горепосоченото МПС ,което не е регистрирано по надлежния ред.Табелите с рег. № ХН 1875 са били валидни до 31.12.2025г.

Със Заповеди за компетентност на органа, находящи се от л.79-80 от делото се установява ,че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за налагането ѝ.

Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, които да обосноват незаконосъобразност на същата, макар спора да е концентриран основно около допуснатото според жалбоподателя процесуално нарушение при нейното издаване . Нормата на чл. 14, ал. 2 от АПК, уреждаща, че лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг, посочен от тях, език, не е безусловна и се прилага, когато лицето посочи, че не владее български език и поиска това. В тези случаи се назначава преводач.С оглед на това съдът намира ,че адм.орган не е нарушил правото на защита на жалбоподателката , още повече че същата е ангажирала адвокатска защита и е упражнила процесуалното си право на жалба. Ирелевантно е обстоятелството ,че жалбоподателката ,не е знаела че регистрационните табели са били валидни до 31.12.2025г ,това не променя факта на извършване на нарушението на чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП

Законодателя е предвидил в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, буква „Б“ от ЗДвП, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за шест месеца на водач ,който е извършил нарушение на чл.175 ал.3 от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба „ Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер“ ,каквото е настоящия случай.

Не се представиха доказателства от жалбоподателката , които да опровергават констатациите на административния орган.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение и отчета на моторните превозни средства . В рамките на оперативната си самостоятелност издателят на заповедта е определил срока на ПАМ съобразно предвидените в закона срокове.

Предвид изложеното дотук, оспорената заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП ,наложена по отношение на Л. ЛИ ,гражданка на Китай е правилна и законосъобразна и жалбата ѝ следва да се отхвърли.

В полза на ответника следва да се присъди юрисконсулско възнаграждение в размер на 255.64 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата Л. ЛИ ,гражданка на Китай с адрес в РБ : [населено място] [улица] ет.4 ап.16 чрез адв. П. К. – Х. от САК , срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № ГРАМ-2354952 от 07.02.2026 г., издадена от А. С. С. – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

ОСЪЖДА Л. ЛИ ,гражданка на Китай с адрес в РБ : [населено място] [улица] ет.4 ап.16 да заплати на СДВР сумата 255.64 евро юрисконсулско възнаграждение

На основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата решението е окончателно.

СЪДИЯ: